

PRILOGA 6

1. Marija Goretti je zagledala luč sveta 16. oktobra 1890. Gorettijevi so imeli majhno posestvo, ki pa ni rodilo dovolj kruha za šest otrok. Leta 1899 so se preselili v okolico mesta Nettuno, kjer je oče vzel v zakup precej zemlje. Skupaj z vdovcem Serenellijem in njegovim sinom Aleksandrom so stanovali v isti hiši in mati Assunta Goretti je gospodinjala za obe družini. Že po enem letu je poglavarja Gorettijeve družine pobrala močvirska mrzlica in mati Assunta je morala namesto njega garati na polju, gospodinjska opravila pa je prevzela desetletna hči Marija, njuna prvorojenka. To srčno dobro dekletce je v trdih življenjski okoliščinah zgodaj dozorelo. Sosedje so govorili, da je »angelski otrok« in so jo drugim postavljali za zgled.

2. Oče Serenelli se je vdajal pijači, njegov sin Aleksander pa je bil mladostnik, ki ni znal obvladovati svojih nagonov. Ko je dan za dnem opazoval ljubko malo gospodinjo Marijo Goretti, se je vnemalo njegovo poželenje. Sredi leta 1902 jo je dvakrat skušal pripraviti do tega, da se mu vda, dvanajstletna Marija pa ga je odločno zavrnila: »Raje se dam ubiti, kot da bi storila kaj takega!« Moč je črpala iz svetega obhajila, ki ga je prejela tudi dva dni pred svojo smrtjo.

3. Usodnega 5. julija 1902 je Aleksander opoldne prišel domov in našel Marijo samo. Odvlekel jo je v spalnico. Ker se mu je upirala, jo je večkrat zabodel z nožem. Sosedje so slišali Marijine krike in so napadalca pregnali. Ranjeno deklico so peljali v bolnišnico v Nettuno, kjer je naslednji dan umrla. Še v nezavesti je v ponavljala: »Nikar, Aleksander! To je greh. Prišel boš v pekel« Serenellija so obsodili na trideset let ječe. Marija Goretti, njegova nedolžna žrtev, ki jo je on imenoval »moj angel varuh«, mu je izprosila milost iskrenega kesanja. Od leta 1939 je živel kot tretjerednik v kapucinskem samostanu v Macerati, kjer je 6. maja 1970 umrl. V pismu, ki ga je zapustil, je zapisal: »Ko se oziram nazaj, moram priznati, da sem v mladosti ubral napačno pot, pot zla, ki me je pripeljala v nesrečo. Tako sem potem zagrešil tisti zločin. Še vedno mi v ušesih odmevajo besede odpuščanja.«

4. Mati Assunta Goretti je 24. junija 1950 doživela nesluteno srečo: bila je med polmilijonsko množico na Trgu svetega Petra v Rimu, ko je papež Pij XII. njeno hčerko Marijo razglasil za svetnico. Ob njej je bil tudi Aleksander Serenelli, ki je mater Assunto prosil odpuščanja.

